

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

13 Confirmati majorem gratiam consequuntur, quàm non confirmati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- de sacer. vñct. & cap. novissimè, de consecr. dist. ¶ Duo enim sunt in chrismate, scilicet oleum olivarum, & balsamum, Graff. decis. aur. par. 2, lib. 1, cap. 5, num. 10. si vero per errorem quis non chrismate, sed oleo tantum deliniretur, non esset Sacramentum iterandum, sed tantum cautè 10 d. cap. 5, num. mibi 13. ¶ Effectus autem Sacramenti confirmationis est, quod per illius collationem ita imprimitur character, quemadmodum in baptismo imprimitur character fidei, conformans nos divinæ sapientiæ, & in ordine character potestatis conformans nos divinæ potentiæ, ita in confirmatione imprimitur character plenitudinis Spiritus sancti, conformans nos divinæ bonitati, daturq; per confirmationem plenitudo copiæ gratiæ ad fortiter resistendū contra pressuras mundi, & quod in hoc Sacramento Spiritus sancti gratia augeatur, ut confirmemur ad pugnandum, probat tex. in c. 2, & c. novissimè, de consecr. dist. 5. ¶ Et quia hoc Sacramento imprimitur character, reiterari non potest, c. dictum, cum seq. de consecr. ead. dist. 5. Ut enim quis illud recipere possit, requiritur, ut sit baptizatus, quia, nisi baptimus præcedat, nihil reciperet, cum baptismus sit fundamentum, & janua omnium Sacramentorum, ut c. 1, & c. veniens, de presbyter. bapt. & gloss fin. in eod. c. quanto, de consuet. Licet autem Sacramentum confirmationis sine peccato omitti possit, d. c. quanto, de consuet. ¶ Tamen pueri confirmati majorem gloriam consequuntur, quam non confirmati, quemadmodum in praesenti majus obtinent augmentum gratiæ, cap. 2, de consecr. dist. 5. & gloss fin. in c. ut jejuni in ead. dist. & quamvis Episcopis, & non inferioribus liceat Sacramentum confirmationis ministrare, nec faculta-

- cultatem illud ministrandi possit solis
14 presbyteris delegare, tamen ex delegatio-
 ne Papæ simplex sacerdos baptizatis con-
 firmationis Sacramentum potest ministra-
 re, glos. 1, in eod. c. quanto, in fine, de consuet.
 & ex administratione Sacramenti confir-
15 mationis † oritur impedimentum cogni-
 tionis spiritualis impediens matrimonium
 contrahendum, & dirimens contractam, **16**
 Cone. Trid. cap. 2, de refor. sess. 24.
- 16** Ordo vero † est propriè unum ex sep-
 tent Ecclesie Sacmentis à Christo Do-
 mino institutum, Conc. Trident. cap. 3. &
 can. 3, de sacr. ord. sess. 23. Fuerunt distribu-
 ti ordines in maiores, & minores, ut digni-
 us, & majori cum reverentia sancti sa-
 credotii ministerio possit deserviri, c. 2, &
 can. 2, ead. sess. qui in Ecclesia militante
 sunt septem, videlicet Ostiarius, Lecto-
 ratus, Exorcistatus, Acolythus, & hi di-
 euntur minores, Subdiaconatus, Diacon-
 natus, & Presbyteratus, qui sunt majores,
 & sacri, à quibus retrocedere non licet,
 & erubescant, 32. dist. & Dec. in c. cùm in
 cunctis, n. 2, de elect. & ordines imprimunt
 characterem, atque in eorum collatione
 accipitur Spiritus sanctus, c. consultationi
 de temp. ord. & ca. 4, de sacr. ord. sess. 23.
- 17** Sed, quo niam † queritur inter Theolo-
 gos, & Canonistas, an seilicet Episcopatus
 sit ordo, & nonnulli secundum eorum re-
 ceptionem sententiam, tenent opinionem
 affirmativam. Illa procedit, quatenus or-
 do dicitur officium quoddam, & potestas,
 respectu quirundam sacrarum actionum,
 quæ sacerdoti non copertunt; non autem,
 quod censeatur verus ordo distinctus ab
 aliis, quatenus est Sacramentum, & char-
 acterem imprimit, cùm non habeat Epi-
 scopus majorē, aut distinctam potestateim
 supra corpus Christi verum, quād Sacer-
 dos simplex, quapropter Episcopatus pro-
 priè ordo non est distinctus à Sacerdotio:
 & ita post S. Tho n. in 4. sent. dist. 24. q.
 3, art. 2. & Ricard. Palud. q. 7. Sylvestr.
 Cajet. & Abb. in cap. ex litteris, de excess.
 Pralat. ac alios, quos citat, distinguit, &
 teat Covar. d. cap. 10. num. 15.
- 18** Presbyter ordinandus † stola utrōque
 humero ambigitur, & Episcopo eum benc-
 dicente, & manu super caput ejus te-
 nente, etiam omnes presbyteri prælentes
 manus suas super caput illius ponere de-
 bent, c. presbyter, cum seq. 23. dist. & dum
 ipse consecrat, cunctis sacerdotibus sin-
 gillatim dicit, consecrare, & sanctificare
 digneris manus istas per istam unctionē,
 & nostram benedictionem, ut quæcunque
 benedixerint, benedicantur, & quæcunque
 consecraverint, consecrentur, & sanctifi-
 centur in nomine Domini N. Iesu Christi,
 ut in Pont. Rom. iussu Clement. VIII. nu-
 per edito, folio 66. & cap. generaliter, §.
 utrisque enim, 16, q. 1. Diacono, dum or-
 dinatur, solus Episcopus, qui eum bene-
 dicit, manus super caput ponit, quia non
 ad sacerdotium, sed ad ministerium con-
 securatur, c. Diaconus, 23. dist. Subdiaconus
 manus impositionem non accipit, sed cal-
 licem vacuum cum patena, vacua super-
 posita ab episcopo portectum dextera ma-
 nū tangit, & de manu Archidiac. tangit
 urceolos cum vino, & aqua, ac bacile cum
 manutergio, cap. Subdiaconus, ead. dist. &
 antiquitus Subdiaconatus non erat ordo
 sacer, cap. nullus in Episcopatum, 60.
 dist. inter eos fuit postea connumeratus,
 cap. erubescant, 32. dist. & cap. à multis de-
 stat. & qualit. Acolythus, dum ordinatur,
 ab Episcopo est docendus, & qualiter in
 officio